

Τώρα τοιαύτην δέησιν προμυζηθὼν ὁμάδες
τὴν ἀπευθύνουσαν κλαίονσαι· στίχοι ἐπὶ γῆς ψωμίδες.

Τρομερὸν ἀκούω θρήνων
μέσ' στὸν τόπον τῶν κειρίων
γὰρ τὸ δόλοιο τὸ καρβέλι,
καὶ διὰ γλαυσοῶν πυρίων
ὁ Βουδούρης παραγγέλλει
Μάνλιχε ταυφέρα πρώτης,
κ' ἔνας κ' ἄλλος πατριώτης
μέσ' σ' αὐτὰ μου ψιθυρίζει· τί τὰ θέλομε κ' ἔκεινα·
δὲν τὰ κάνουνε καρβέλια νὰ μὴ γένομε στὴν πείνα·

* Ἠλδες πάλιν εὐμειδῆς
'σὴς γλαυκώπους τὴν πόλιν,
ποῦ 'μπορεῖ κ' ἔμει νὰ ὄψῃ
θησαυροῖσιν ἄριστοπώλιν.

Γ'

* Ἠλδες πάλιν καὶ σοῦ λένε μὲ τὰ μάτην πυρωμένα·
ἐξέχασε τὰς παρελάσεις ἀλλοφύλων στρατευμάτων,
τώρα πτάξε το πάλι, τώρα φουκτώσε το πένα,
κ' ἔδω βάξε τὸνομά σου ἐσὲ χαρῆν διαταγμάτων.

* Ἠλδες πάλιν καὶ Ρωμοῖνοι παρελαύνουσι ἀπὸ 'μφοδ σου
μὲ σχισμένους τὰς εἰκόνας τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς σου,
καὶ μὲ μίαν γαλαθὴν μας, ποῦ μὲ γροῦχα καὶ μὲ γέλοια
μάς τὴν ἕκαναν κουρέλια.

* Ἄλλ' ἐμεῖς οἱ τιμημένοι μαχθαί τῶν κρεββαθῶν
μὲ τὴν ἐνδοξὴν σημαίαν τῶν συγχρότων ρουσοφειῶν
συγκαλύπτομεν τὴν ἄλλην, ὁποῦ λέγει 'εὐδικὴ
καὶ πομπεύεται ῥακόδης πότ' ἐδὼ καὶ πότ' ἐκεῖ.

Τὴν σημαίαν ταύτην ἀφρων κ' ὁ ξυλέγγιος Φασουλῆς
παρελαύνει τώρα 'μπρός σου συμουργὸς ρουσοφειῆς,
καὶ μ' ἔκείνην περιμένει τοὺς ἀπόντας Βασιλεῖς
καὶ τοὺς ἄλλους μεγαστῆνας κ' ἐπιπαύρας τῆς Βουλῆς.

* Ἠλδες καὶ πάλιν εὐθυμος ν' ἀκούς 'Ιερεμίας,
ἐνῶ κ' ἀπέξω μὰς γελοῖον φαιδρότητα μνημόματα,
καὶ στὸν πανάγιον βωμὸν τῆς κώρης Ἐθνομίας
λάμπουσι αἱματοσίαιατα θανάτων μνησθήματα.

Κ' ἂν βγάλωμε τῆς κομπουρῆς καὶ τόσα μαχαίρωματα,
ποῦ ποταχὸν εὐαλλίζονται τὰ γλυκοήμερώματα,
πρὸς ταῦτ' ἂν παραβλέγωμεν γαυδῶν καταπατήσεις
κ' ἐπιδορμάς φευδοσάρχων εἰς ἄλλοτριάς κηθίσεις,
πρὸς ταῦτ' ἂν παραβλέγωμεν καὶ τὰς κλοπὰς κ' ἔκεινος
τοὺς ληροφυγοδικούς μας καὶ τόσους φυγοποιήτους.

* Ἄν ἀφαιρέσω καὶ τινὰ
συνειθισμένα καὶ κοινά,
ποῦ τὰ συνείδησι κ' ἐγὼ καὶ τῶν Ρωμῶν ἡ πλάσις,
ἐν ἄλλοις λόγοις τὰς συχνὰς ἐφθόδους κ' ἐπιλάσεις
ἀποσπασμάτων μερικῶν ἐσὲ χωρικῶν κοτίεσι,
καὶ φαγοπότια χάρισμα, σφραγὰ καὶ κοκορέσινα.

Ὁδὸ μὴν ἂν ἀφαιρέσωμεν ἀκόμη περιπλόον
κ' ἔκεινο τὸ κακούρηγμα, τὸ τόσον φορικαλέον,
ποῦ σ' ἔνα φοῦρο βρέθησαν τοῦ Πειραιῶς σφαγμένοι,
τρεῖς ἄνθρωποι φιλήθουσι καὶ νοικοκυρεμένοι,
καθ' ἕνα τὰλλα χαίρομε στὴν γῆν τὴν φωτοβόλον
δοφάλειαν ζωῆς, τιμῆς, περιουσίας, δίων.

Τροχίζει τὸ μαχαίρι τοῦ κάθε μας βλαμῆ
πρὸς μίαν λῦσιν πρόχειρον παντὸς ἄλλου θέματος,
κ' ὡς τώρα δὲν πατριεφραμε μήτε τὸν Ἀσημάκη
κ' ὁ πόθος ὁ διακοσὴ νὰ πληρωθῇ τὸ Στέματος.

* Ἡ Θέμις μὲ τοὺς νόμους τῆς τοῦ πᾶν περικουμαῖ
καὶ κόσμου ἀνεκούφιαν προὔπολογισμοὶ
μοναστηριῶν μετοχικῶν καὶ πρόφην' Ἦγουμένων
τὰ μάλιστα θρημμένων,
κ' εἶθε τὸ κράτος τὸ πτωχόν, ποῦ τοῦπασαν τὰ πάχη,
ἐκείνους ὡς ἐπόδειγμα γὰρ τοὺς δικούς τοῦ νᾶχη.

Θρηνοῦν 'Ιερεμίαι μας, μὰ δὲν λυποῦν οἱ θρηνοῖ τῶν,
καὶ χαίροντες οὐ βλέπομεν καὶ νέον αὐτοκίνητον
ἐκ Δεκλειῆς νᾶχθεσι ταχῆς σ' Ἀνάκτορά σου,
καὶ τὸ γνωστὸν φρονάζομεν· μὲ γιὰ σου καὶ χαρὰ σου.

Κιτριλίζουσι πραιοσάδες
κάθε κήπου καὶ λευμῶνος,
κ' ἔφθασαν κ' οἱ καστανάδες,
χελιδόνες τοῦ χειμῶνος.

Νῦν ἀνάλαβε τὸ σκήπτρον, ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου,
τοῦ πατρὸς σου Βασιλέως,
κ' εἶθε πάλιν ρωμαίικος
'στὰ γυμνάσια τῶν Περσῶων νὰ μᾶς φύγησιν καὶ τοῦ χρόνου.

Καὶ καμπόσεις ποιικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

* Ἐγινε λοιπὸν στὴν Πόλιν μὲ κατακλινομένους εὐχῶν
ἡ πομπὴ τῶν ἀρεθῶνων, τῶν τοσοῦτον εὐτυχῶν,
τῆς ὥρας Καλυπτοῦς, ποῦτῃ θέληγητα μυρία,
δηλαδὴ τῆς θυγατρὸς Ἀλεξίου Ζαμαρία,
καὶ τοῦ Σταύρου τοῦ Δοάτου, τοῦ γνωστοῦ διεργηθέντος
τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ποῦναι τῶν σπανίων νέος.

* Αναγγέλλονται κ' ἡ Νόητες, τόμος ἐκ διηγημάτων
μετὰ γλαφυρῶν εἰκόνων, ὄντως καλλιτεχνημάτων,
τῆς Ἐλθίνης Μεγαπάνου, τῆς τοῦδὲ κληνῆ Ἀθηναίας
καὶ λογιωτάτης νέας,
καὶ μὲ πρόλογον λογιῶν γνωστοτάτων, ποῦναι πρώτης,
κ' ὁ καλλιστοῦς Μιχάλης ὁ Σαλιβερός ἐκδοτής.

Ἀράμα καινὸν ὁ Φίλιμος ὁ τηλεγραφητής...
Γεώργιος ὁ Σπύριλος ἐκείνου ποιητής.